<u>અસ્વીકરણ:</u> સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

<u>DISCLAIMER:</u> The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

મૈસૂર રાજ્ય અને અન્ય

વિરુદ્ધ

ટી. વી. સુંદરમ અય્યંગાર એન્ડ સન્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ

નવેમ્બર ૧૩, ૧૯૭૯

[આર. એસ. સરકારીયા અને ઓ. ચિન્નાપ્પા રેડ્ડી, ન્યાયમૂર્તિઓ]

મોટર વાહન કરવેરા અધિનિયમ, ૧૯૫૭, કલમ ૩(૨) – ટૂંકા ગાળા માટે રાજ્યમાંથી પસાર થતું વાહન – શું કલમના અર્થમાં 'રાખવામાં આવેલું' ગણાય.

સામાવાળાએ બોમ્બેમાં ઉત્પાદિત નવી કાર અને ચેસિસ ખરીદી અને તેમને રોડ માર્ગે લાવ્યા. બોમ્બેથી મદ્રાસની તેમની મુસાફરી દરમિયાન વાહનો ૪૦૦ માઇલથી વધુ અંતર માટે મૈસૂર રાજ્યના પ્રદેશમાંથી પસાર થયા હતા.

મૈસૂર રાજ્યના રોડ ટ્રાન્સપોર્ટ સત્તાવાળાઓએ મૈસૂર મોટર વાહન કરવેરા અધિનિયમ, ૧૯૫૭ ની કલમ ૩(૨) હેઠળ વાહનો પર રોડ ટેક્સ ચૂકવવાની માંગ કરી હતી, જે જોગવાઈ કરે છે કે મૈસૂર રાજ્યમાં સામાન્ય રીતે રહેતા ન હોય તેવા વ્યક્તિઓની માલિકીના અથવા તેમના કબજા કે નિયંત્રણ હેઠળના અને ત્રણ મહિનાથી ઓછા પરંતુ ત્રીસ દિવસથી વધુ ન હોય તેવા સમયગાળા માટે રાજ્યમાં રાખવામાં આવેલા મોટર વાહનો પર કર લાદવા યોગ્ય છે.

સામાવાળાની રિટ પિટિશન મંજૂર કરતા વડી અદાલતે ઠરાવ્યું કે જે વાહનો રાજ્યમાંથી પસાર થાય છે તે અધિનિયમની કલમ ૩(૨) ના અર્થમાં રાજ્યમાં રાખવામાં આવ્યા નહોતા અને તેથી તેના હેઠળ કરપાત્ર નથી.

આ અદાલત સમક્ષની અપીલમાં અપીલકર્તા વતી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે રાજ્યના પ્રદેશમાંથી માર્ગમાં રોકાણો સાથે ૪૦૦ માઇલથી વધુનું અંતર કાપીને પસાર થતા વાહનોને કલમના અર્થમાં રાજ્યમાં રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે રાખવામાં આવ્યા હોવાનું કહી શકાય અને તેથી તે કરપાત્ર હતા.

અપીલ ફગાવી દેતાં,

ઠરાવ્યું: મૈસૂર રાજ્યમાંથી પસાર થતું અથવા મુસાફરી દરમિયાન ટૂંકા ગાળા માટે જરૂરી રોકાણ કરતું વાહન મૈસૂર રાજ્યમાં રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે રાખવામાં આવેલું વાહન કહી શકાય નહીં.

'રાખવામાં આવેલું' શબ્દ, જે અધિનિયમમાં વ્યાખ્યાયિત નથી, તેને સંદર્ભ સાથે સુસંગત તેના સામાન્ય લોકપ્રિય અર્થમાં અર્થઘટન કરવું પડશે. વાહનના ઉપયોગ સાથેના જોડાણમાં 'રાખવામાં આવેલું' શબ્દમાં સ્થિરતાનું તત્વ છે જે રાજ્યમાંથી પસાર થવાની સ્થિતિ અથવા મુસાફરીના માર્ગ કરતાં કંઈક અલગ છે. મુસાફરી દરમિયાન બહારના ગંતવ્ય સ્થાન માટે રાજ્યમાંથી પસાર થવાના માર્ગમાં વાહનનું માત્ર દોડવું અથવા રોકાણ કરવું એ વાહનને અધિનિયમની કલમ ૩(૨) ના અર્થમાં રાજ્યમાં રાખવા માટે પૂરતું રહેશે નહીં.

ડુડલી વિ. હોલેન્ડ [૧૯૬૩] ૩ ઓલ. ઈ.આર. ૭૩૨, બિગ્સ વિ. મિશેલ (૧૮૬૨), ૩૧ એલ.જે.એમ.સી. ૧૬૩, ઉલ્લેખિત.

દીવાની અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: દીવાની અપીલ સંખ્યા ૨૭૨/૧૯૭૦.

મૈસૂર વડી અદાલતના રિટ પિટિશન સંખ્યા ૨૮૮૯/૧૯૬૭ માં તારીખ ૧૪-૪-૧૯૬૯ ના ચુકાદા અને આદેશ પરથી વિશેષ પરવાનગી દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તા વતી આર. એન. નાથ અને એમ. વીરપ્પા.

સામાવાળા વતી એમ. નટેસન અને શ્રીમતી એસ. ગોપાલકૃષ્ણન.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ સરકારીયા દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

ન્યાયમૂર્તિ સરકારીયા: અન્ય રાજ્યમાં તેના ગંતવ્ય સ્થાનના માર્ગ પર મૈસૂર રાજ્યના પ્રદેશમાંથી પસાર થતું મોટર વાહન શું મૈસૂર મોટર વાહન કરવેરા અધિનિયમ, ૧૯૫૭, જેને હવે પછી કરવેરા અધિનિયમ તરીકે સંદર્ભિત કરવામાં આવશે, ની કલમ ૩(૧) ના દાયરામાં મૈસૂર રાજ્યમાં, જે હવે કર્ણાટક છે, રાખવામાં આવેલું મોટર વાહન છે, તે ટૂંકો પ્રશ્ન છે જે મૈસૂર વડી અદાલતના તારીખ ૧૪ એપ્રિલ, ૧૯૬૯ ના ચુકાદા વિરુદ્ધ નિર્દેશિત વિશેષ પરવાનગી દ્વારા આ અપીલમાં વિચારણા માટે આવે છે. પ્રશ્ન સાથે સંબંધિત સામગ્રીના તથ્યો નીચે મુજબ છે:

સામાવાળા મેસર્સ ટી. વી. સુંદરમ અય્યંગાર એન્ડ સન્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ, જેની રજિસ્ટર્ડ ઓફિસ તમિલનાડુ રાજ્યમાં છે, તે મોટર વાહનોના વેપારી છે જે વાહનો બોમ્બેમાં ઉત્પાદિત થાય છે. તેમાંથી કેટલાક વાહનો મૈસૂર રાજ્યમાં વેચાય છે, જ્યારે અન્ય મૈસૂર રાજ્યની બહાર વેચાય છે. પરંતુ જે વાહનો મૈસૂર રાજ્યની બહાર અન્ય રાજ્યોમાં વેચાય છે તે બોમ્બે મોટર વાહન

સત્તાધિકારી દ્વારા ટોકન ટેક્સની પ્રાપ્તિ પછી જારી કરાયેલ અસ્થાયી નોંધણી નંબર પ્લેટો હેઠળ તેના પ્રદેશમાંથી પસાર થાય છે. આવા વાહનો બેલગામ જિલ્લામાં તેની સરહદેથી મૈસૂર રાજ્યમાં પ્રવેશે છે અને કોલાર જિલ્લામાં તેની સરહદેથી બહાર જાય છે, આ પ્રકારે રસ્તા માર્ગે મૈસૂર રાજ્યના પ્રદેશમાંથી આશરે ૪૦૦ માઇલનું અંતર કાપે છે.

રીજીયોનલ ટ્રાન્સપોર્ટ ઓફિસર, બેલગામ દ્વારા તારીખ ૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ નો એક પત્ર સામાવાળાને જારી કરીને મૈસૂરના પ્રદેશમાંથી પસાર થતા આવા વાહનો (નવી કાર અને ચેસિસ) પર ટેક્સની માંગણી કરવામાં આવી હતી. કરવેરા અધિનિયમ હેઠળના ઉપાયો પૂર્ણ કર્યા પછી, સામાવાળાએ માંગણી નોટિસો અને ટ્રાન્સપોર્ટ કમિશનર દ્વારા જારી કરાયેલા તારીખ ૧૦ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૬ ના પરિપત્રની વૈધતાને પડકારવા માટે બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળ એક પિટિશન દાખલ કરી હતી, જે પરિપત્રમાં તે વાહનો કે જેઓ પોતાના ગંતવ્ય સ્થાને પહોંચવા માટે મૈસૂર રાજ્યમાંથી માત્ર પસાર થાય છે, તેમના સંદર્ભમાં કરવેરા અધિનિયમની અનુસૂચિના ભાગ બી માં નિર્દિષ્ટ દરો પર ટેક્સની વસૂલાત કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

વડી અદાલતની ડિવિઝન બેન્ચે, જેમણે રિટ પિટિશનની સુનાવણી કરી હતી, ઠરાવ્યું કે આવા વાહનો કે જેઓ માત્ર મૈસૂર રાજ્યમાંથી પસાર થાય છે તે

કરવેરા અધિનિયમની કલમ ૩(૨) ના અર્થમાં મૈસૂર રાજ્યમાં રાખવામાં આવેલા વાહનો નથી, અને તેથી, કરવેરા અધિનિયમ હેઠળ કરપાત્ર નથી. પરિણામે, વડી અદાલતે રિટ પિટિશન મંજૂર કરી અને સામાવાળા પાસેથી પ્રસ્તુત ટેક્સ વસૂલવા માટે કમિશનરના તારીખ ૧૦ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૬ ના પરિપત્રના ફકરા ૬ ના નિર્દેશને રદ કર્યો. તેથી, રાજ્ય દ્વારા આ અપીલ કરવામાં આવી છે.

કલમ ૩ નો મુખ્ય ભાગ નીચે મુજબ વંચાય છે:

"કલમ ૩. કર લાદવો. (૧) અનુસૂચિના ભાગ એ માં નિર્દિષ્ટ દરો પરનો કર રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે યોગ્ય, મૈસૂર રાજ્યમાં રાખવામાં આવેલા તમામ મોટર વાહનો પર લાદવામાં આવશે:

પરંતુ વેપારના હેતુ માટે આવા વાહનોના વેપારી અથવા ઉત્પાદક દ્વારા મૈસૂર રાજ્યમાં રાખવામાં આવેલા મોટર વાહનોના કિસ્સામાં, મોટર વાહન અધિનિયમ, ૧૯૩૯ હેઠળ બનાવેલા નિયમો દ્વારા નિર્ધારિત રીતે રસ્તાઓ પર ઉપયોગ કરવા માટે પરવાનગી આપવામાં આવેલા વાહનો પર જ આવા વેપારી અથવા ઉત્પાદક દ્વારા કર લાદવામાં આવશે અને ચૂકવવામાં આવશે.

સ્પષ્ટતા. એક મોટર વાહન જેનું નોંધણી પ્રમાણપત્ર ચાલુ હોય તેને, આ અધિનિયમના હેતુ માટે, રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે યોગ્ય વાહન માનવામાં આવશે.

(૨) પેટા–કલમ (૧) માં ગમે તે સમાવિષ્ટ હોવા છતાં, અનુસૂચિના ભાગ બી માં નિર્દિષ્ટ દરો પરનો કર મૈસૂર રાજ્યમાં સામાન્ય રીતે વસવાટ ન કરતી વ્યક્તિઓની માલિકીના અથવા તેમના કબજા કે નિયંત્રણ હેઠળના અને આવી વ્યક્તિઓ દ્વારા મૈસૂર રાજ્યમાં ત્રણ મહિનાથી ઓછા સમયગાળા માટે, પરંતુ ત્રીસ દિવસથી વધુ ન હોય તે રીતે રાખવામાં આવેલા મોટર વાહનો પર લાદવામાં આવશે.

(૩).....

અપીલકર્તા–રાજ્ય એવો બચાવ કરે છે કે કલમની પેટા–કલમ (૨) આવા વાહનોને લાગુ પડતી હતી કારણ કે રાજ્યના પ્રદેશમાંથી પસાર થતી વખતે તેઓ રાજ્યમાં રોકાણો સાથે તેમની મુસાફરી દરમિયાન ૪૦૦ માઈલના અંતર સુધી રાજ્યના રસ્તાઓનો ઉપયોગ કરે છે, અને તેથી, એવું કહી શકાય કે આવા વાહનો કલમ ૩(૨) ના અર્થમાં રાજ્યમાં રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે રાખવામાં આવ્યા છે. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલના જણાવ્યા અનુસાર, કલમ ૩(૨)

હેઠળ કોઈ વાહન પર કર લાદી શકાય કે કેમ તેની કસોટી એ છે કે શું તે રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે યોગ્ય છે અને, વાસ્તવમાં, મૈસૂર રાજ્યમાં રસ્તાઓનો નોંધપાત્ર ઉપયોગ કરે છે. પ્રસ્તુત કેસમાં, દલીલ આગળ વધે છે તેમ, આ કસોટી સંતોષાઈ હતી કારણ કે નોંધપાત્ર સમયગાળા માટે આવા વાહનો રાજ્યના પ્રદેશમાં રહે છે અને તેના રસ્તાઓનો ઉપયોગ કરે છે, અને તેથી, કલમ ૩ ની પેટા-કલમ (૨) હેઠળ કરપાત્ર છે.

આ રજૂઆત ઝીણવટભરી તપાસ સામે ટકી શકતી નથી. પેટા-કલમ (૨) ને પેટા-કલમ (૧) ની સાથે વાંચવી પડે છે. આ રીતે વાંચતા, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આ કલમ હેઠળ કરપાત્ર થવા માટે મોટર વાહન રસ્તા પર ઉપયોગ માટે સક્ષમ હોવું જોઈએ, અને વધુમાં તે મૈસૂર રાજ્યમાં રાખવામાં આવેલું હોવું જોઈએ, જો કે રાજ્યમાં રહેતા ન હોય તેવા વ્યક્તિઓની માલિકીના વાહનોના કિસ્સામાં, આવા 'રાખવાનો' સમયગાળો ત્રણ મહિનાથી ઓછો પરંતુ ત્રીસ દિવસથી વધુ ન હોઈ શકે. પ્રસ્તુત કેસમાં, આમાં કોઈ વિવાદ નથી કે સંબંધિત વાહનો રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે સક્ષમ છે, અને વાસ્તવમાં, તેઓ રસ્તા માર્ગે રાજ્યમાંથી મુસાફરી કરે છે. આ પ્રકારે આ સમસ્યા આ મુદ્દા પર આવીને અટકે છે: શું સામાવાળાના મોટર વાહનો જે માત્ર મૈસૂર રાજ્યમાંથી પસાર થાય છે તે મૈસૂર રાજ્યમાં તેમની મુસાફરીના સમયગાળા માટે કલમ ૩(૨) ના અર્થમાં 'રાખવામાં

આવ્યા' છે? અમારા અભિપ્રાય મુજબ, વડી અદાલતે આ પ્રશ્નનો યોગ્ય રીતે નકારાત્મકમાં જવાબ આપ્યો છે.

'રાખવામાં આવેલું' શબ્દ કરવેરા અધિનિયમમાં વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવ્યો નથી. તેથી, આપણે સંદર્ભ સાથે સુસંગત રીતે તેના સામાન્ય લોકપ્રિય અર્થમાં તેનું અર્થઘટન કરવું પડશે. 'રાખવામાં આવેલું' શબ્દ કલમમાં વારંવાર વપરાયો છે. પેટા–કલમ (૧) માં, તે "રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે" વાક્યના જોડાણમાં આવે છે. તે સંદર્ભમાં 'રાખવું' શબ્દનો સામાન્ય શબ્દકોશનો અર્થ 'સાચવવું', 'જાળવવું' અથવા કોઈ જગ્યાએ રોકાવવા કે રહેવાનું કારણ બનવું, 'અટકાવવું', 'ચોક્કસ સ્થિતિ, સ્થિતિ વગેરેમાં રહેવું અથવા ચાલુ રાખવું' છે. તેથી, વાહનના ઉપયોગ સાથેના જોડાણમાં, 'રાખવામાં આવેલું' શબ્દમાં સ્થિરતાનું તત્વ છે. તે રાજ્યમાંથી પસાર થવાની માત્ર એક સ્થિતિ અથવા મુસાફરીના માર્ગ કરતાં કંઈક અલગ છે. તે રાજ્યના પ્રદેશમાંથી પસાર થવાના માર્ગમાં આરામ, ખોરાક અથવા અલ્પાહાર વગેરે માટે માત્ર રોકાણ અથવા થોભવા કરતાં કંઈક વધુ છે.

અપીલકર્તાના વકીલની રજૂઆતની અયોગ્યતા, એટલે કે, બિન–રહેવાસીની માલિકીનું, રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે સક્ષમ વાહન જો પસાર થવાના માર્ગમાં મૈસૂર રાજ્યના પ્રદેશમાં એક કે બે દિવસ માટે રહે, તો તે પણ

કલમ ૩ હેઠળ કરપાત્ર બનશે, તે એક ઉદાહરણ આપીને દર્શાવી શકાય છે. ધારો કે સામાવાળાઓ તેમના વાહનોને (જે રસ્તા પર ઉપયોગ માટે સક્ષમ છે) રેલ્વે દ્વારા મૈસૂર રાજ્યના પ્રદેશમાંથી તેમના બહારના ગંતવ્ય સ્થાને લઈ જાય છે, અને તે મુસાફરી દરમિયાન, ટ્રેન મૈસૂર રાજ્યના સ્ટેશનો પર કુલ એક અઠવાડિયા માટે થોભે છે, તો જો અપીલકર્તા દ્વારા માંગવામાં આવેલ વ્યાપક અર્થઘટન સ્વીકારવામાં આવે, તો આવા વાહનો પર કર લાદી શકાશે. આ ખરેખર એક વાહિયાત પરિણામ હશે. 'રાખવામાં આવેલું' શબ્દનું આવું અર્થઘટન સંપૂર્ણપણે વિધાનમંડળના આશયની બહારનું હશે.

અમે જે દૃષ્ટિકોણ અપનાવીએ છીએ, તેમાં અમે અંગ્રેજી અદાલતોના બે નિર્ણયો પરથી સમર્થન મેળવી શકીએ છીએ.

ડડલી વિરુદ્ધ હોલેન્ડ કેસમાં[1], અપીલકર્તા જાહેર રસ્તાને અડીને ગેરેજનો વ્યવસાય ચલાવતો હતો. તેણે પોતાના વ્યવસાય દરમિયાન એક મોટર કાર ખરીદી હતી અને ગેરેજના શોરૂમમાં વેચાણ માટે મૂકી હતી. શોરૂમની પુનઃગોઠવણી કરવા માટે તેણે તે કાર જાહેર રસ્તા પર ખસેડી હતી. કાર માટે કોઈ એક્સાઇઝ લાઇસન્સ ચાલુ નહોતું. પોલીસ કોન્સ્ટેબલ દ્વારા તે ત્યાં મળી આવી હતી. અપીલકર્તા પર વાહન અધિનિયમ, ૧૯૬૨ ની કલમ ૭ ના ઉલ્લંઘનમાં, જાહેર રસ્તા પર ગેરકાયદેસર રીતે યાંત્રિક રીતે ચાલતું વાહન રાખવાનો આરોપ

1 [૧૯૬૩] ૩ ઓલ ઈ.આર. ૭૩૨

મૂકવામાં આવ્યો હતો જેના માટે એક્સાઇઝ લાઇસન્સ અમલમાં નહોતું. અદાલતના અભિપ્રાય માટેનો પ્રશ્ન એ હતો કે શું જાહેર રસ્તા પર સ્થિર યાંત્રિક રીતે ચાલતા વાહનની માત્ર હાજરી એ વાહન અધિનિયમ, ૧૯૬૨ ની કલમ ૭ ના અર્થમાં રસ્તા પર વાહન "રાખવું" ગણાય છે. લોર્ડ પાર્કર, ચીફ જસ્ટિસ, જેમણે અદાલતનો મુખ્ય ચુકાદો આપ્યો હતો, તેમણે આ પ્રશ્નનો નકારાત્મકમાં જવાબ આપ્યો, આ શબ્દોમાં:

> "હું 'રાખે છે' શબ્દને મારા મતે કોઈ ચાલુ પ્રક્રિયાના સામાન્ય અર્થમાં જોઉં છું; માત્ર એક અલગ ક્ષણ નહીં, પરંતુ કારને ત્યાં રાખવી, ગમે તે રીતે સમયના કેટલાક અંતરાલ માટે. તે કોઈ શંકા વિના દરેક કેસમાં ડિગ્રી અને તથ્યની બાબત છે... મારા ચુકાદામાં, 'રાખવું' એટલે તેના સામાન્ય અર્થ મુજબ અને જ્યારે તે અન્ય શબ્દ 'ઉપયોગ કરે છે' ની સાથે દેખાય છે ત્યારે તેના કરતાં કંઈક વધુ છે."

આ સિદ્ધાંત પ્રસ્તુત કેસને લાગુ પડે છે. મૈસૂર રાજ્યમાંથી તેના બહારના ગંતવ્ય સ્થાન માટે મુસાફરી દરમિયાન વાહનનું માત્ર પસાર થવું અથવા રોકાણ કરવું એ કલમ ૩ ના અર્થમાં તે વાહનને રાજ્યમાં 'રાખવા' તરીકે ગણવા માટે પૂરતું રહેશે નહીં.

બીજો કેસ બિગ્સ વિરુદ્ધ મિશેલ[2] છે. આ કેસનો ગુણોત્તર 'વર્ડ્સ એન્ડ ફ્રેઝિસ લીગલી ડિફાઇન્ડ', વોલ્યુમ ૩, પેજ ૧૧૬ માંથી લેવામાં આવ્યો છે. બિગ્સ વિરુદ્ધ મિશેલ કેસમાં, સ્ટેટ્યુટ ૧૭૭૨ ની કલમ ૧૧ માં વપરાયેલા 'રાખવું' શબ્દનું અર્થઘટન વિચારણા માટે આવ્યું હતું. તે કલમમાં એવું કાયદાકીય પ્રાવધાન કરવામાં આવ્યું હતું કે કોઈ પણ વ્યક્તિ અથવા વ્યક્તિઓએ એક સમયે, ગનપાઉડરના વેપારી હોવાને નાતે ૨૦૦ પાઉન્ડથી વધુ ગનપાઉડર, અને વેપારી ન હોવાના નાતે ૫૦ પાઉન્ડથી વધુ ગનપાઉડર ચોક્કસ મર્યાદામાં સમાન વ્યક્તિ અથવા વ્યક્તિઓ દ્વારા ભોગવવામાં આવતા કોઈપણ મકાન, મિલ વગેરેમાં રાખવો જોઈએ નહીં. અદાલત સમક્ષ પ્રશ્ન એ હતો કે જે વ્યક્તિ પરિવહન દરમિયાન પાઉડર મેળવે છે અને તેને તરત જ આગળ મોકલવાને બદલે જરૂરી રોકાણ કરે છે, તેને કલમ ૧૧ ના અર્થમાં તે જ્ઞાપન "રાખેલ" હોવાનું કહી શકાય. ન્યાયમૂર્તિ ક્રોમ્પટને આ પ્રશ્નનો જવાબ આ રીતે આપ્યો:

> "મને એવું લાગે છે કે તે સાબિત થતું નથી કે લંડનમાં માત્ર રોકાણ, એક રેલ્વેથી બીજી રેલ્વેમાં મોકલવાના હેતુ માટે, જ્યારે કોઈ ને કોઈ જગ્યાએ રોકાણ કરવું જરૂરી હોય, તે 'રાખવું' છે... મને લાગે છે કે કલમ ૧૧ ની અંદર કોઈ રાખવું હોઈ શકે નહીં, જ્યારે તે પરિવહનના માર્ગમાં હોય."

---

2 [૧૮૬૨] ૩૧ એલ.જે.એમ.સી. ૧૬૩

સમાન તર્કના આધારે, મૈસૂર રાજ્યમાંથી પરિવહનમાં રહેલું વાહન અથવા પરિવહન દરમિયાન ટૂંકા અંતરાલ માટે જરૂરી રોકાણ કરતું વાહન, મૈસૂર રાજ્યમાં રસ્તાઓ પર ઉપયોગ માટે 'રાખવામાં આવેલું' વાહન કહી શકાય નહીં.

ઉપર જે કંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તેના પ્રકાશમાં, અમે કરવેરા અધિનિયમની કલમ ૩ પર વડી અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા અર્થઘટનને માન્ય રાખીએ છીએ, અને આ ચુકાદાની શરૂઆતમાં મૂકવામાં આવેલા પ્રશ્નનો નકારાત્મકમાં જવાબ આપીએ છીએ, અને આ અપીલને ફગાવી દઈએ છીએ, પક્ષકારોને આ અદાલતમાં પોતાનો ખર્ચ જાતે ચૂકવવા અને ભોગવવા માટે છોડી દઈએ છીએ.

અપીલ ફગાવી દીધી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used

for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.